

ע"פ 7791/01/17 - עammer Chrach נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

11 ינואר 2017

בפני כב' השופט ארנון דראל

ע"פ 17-01-7791 Chrach נ' מדינת ישראל

בעניין:
עammer Chrach
עו"ד עופר רחמני ויעקב אריאל
נגד
מדינת ישראל
עו"ד יורם הירשברג, פרקליטות המדינה
המעורער
המשיבה

החלטה

- לפני בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר, שהוגשה בಗדרו של ערעור על הכרעת דין וヅר דין שניתנו על ידי בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט י' מינטקוביץ) בת.פ. 41203-02-13.
- המעורער הורשע לאחר שמיית ראיות בעבירות של השמתת הכנסתה מדו"ח, עבירות של מרמה ותחבולה לפי פקודת מס הכנסת [נוסח חדש] ולפי חוק מס ערך נוסף, התשל"ו-1976, עבירות של סיוע להתחמקות ממש לפיקודים האמורים ושל מסירת דוחות כזבים בניסיבות מחמירות.
- בית משפט השלום מצא כי בנסיבות המעורער היה עסוק להשכרת מוניות שאותו ניהול והפעיל בעצמו ובאמצעות עובדים. המעורער שרכש מוניות והכשרין לשימוש, ובמקביל רכש את הזכיות הציבורית להפעלת המוניות, השכיר את המוניות ואת הזכות להפעלתן לנוהגים תמרות דמי שכירות קבועים. בהכרעת הדין נקבע כי פעילות זו לא דוחה על ידי המעורער ולא שולם המש מגע מהרוחחים שהפיק ממנו. לצד פעילות זו, כך נקבע, רשם המעורער את נהגים כעובדים שכירים בעסקו הייגיטימי שעל הכנסתותיו כן דיווח, וכך ניכה שלא בדיון הכנסתותיו הוצאות שהוציאו לכואורה לתשלום השכר, כאשר בפועל לא שולם לנוהגים כל שכר אלא הם עצם שילמו דמי שכירות עבור המוניות.
- לקראת תום ההליך בבית משפט הגיעו הצדדים להסדר דין (ר' פרוטוקול הדיון מיום 15.7.16). במסגרת ההסדר הדיוני הוגש כתוב אישום מתוקן, שצורף לו והמעורער הודה בחלקים נרחבים ממנו אשר מה שנותר בחלוקת הוא הסכומים וכן סעיפי העבירה אף המסד העובדתי כפי שתואר לעיל ושיטות הפעולה (ברובד העובדתי שלו) הפכו להיות בגדר עובדות מוסכמות.
- כפי שציין בית משפט كما בהכרעת דין ובヅר דין עיקרי המחלוקת שנותר להכרעה נסב על היקף אחוריות המעורער לעבירות ועל היקף הכנסתותיו של המעורער מהעסק כאשר בית משפט كما נקבע כי מדובר בסכם של

כ- 20 מיליון ₪. בכל הנוגע לשאלת אחריות המערער למשעים קבע בית משפט קמא לאחר ניתוח הראיות כי מהודעות המערער "עליה, באופן שאין ברור ממנה, כי הנאשם נמנע מלדוח על הנסיבות באופן מכoon וכי הוציא לנוהים תלושי שכר פיקטיביים באופן מודיע". הוא הטיעים כי "הדבר היה על פי הנחיהו של הנאשם ובידיעתו" (עמ' 6). אשר לאופן חישוב הסכומים אימץ בית משפט קמא את עמדת המשיב ומצא אותה "ענינית, מדוקיקת והוגנת". חיזוק לעמדתו מצא בית משפט קמא בהליך תקיפת השומה שנייהו המערער מול רשותו המס שמו נדחו טענותיו.

6. לאחר שימוש טענות הצדדים לעונש השית בית המשפט על המערער עונש של 6 שנות מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי וכן כנס בסכום של 750,000 ₪ או שנת מאסר תמורה.

7. בערעור שהגיש המערער הוא טוען בעיקר לטעויות שנפלו בקביעת הסכום שהופיע כתוצאה מהעסק, אך שקביעת הסכום נעשתה תוך התייחסות כולנית להיקפי הנסיבות הגולמיות מבלי שהובאו בחשבון טעויות שונות שנפלו בחישוב. עוד טוען לטעות במעמד שייחס בית המשפט למערער כמנהל פעיל בגין כל העמלות מחלוקתם של אחרים. טענות נוספת הן לאפלה, להרשה 'כפולאה' בעברות חופפות ולהתעלמות מכספי יסוד.

8. על רקע זה מתבקש עיקוב ביצוע עונש המאסר שהוטל על המערער שכן בעניינו אין מדובר בעבירות בעלות חומרה מיוחדת, המערער ממילא משוחרר משך שנים במהלך ניהול ההליך הפלילי וכן כי "היעוותים בחישוב העברות הם כה משמעותיים, עד כי קיים סיכוי רב לקיצור משמעותית בעונשה". תמייחת לעמדתם מוצאים באי כוח המערער בחווית דעת ראשונית שהוגשה בדיון ולפיה לאחר בדיקה חשבונאית שנערכה עליה כי יש טענות בסכומים שננקבו בהכרעת הדין לפחות בסכום של 8 מיליון ₪ (יצוין כי חוות הדעת היא בוגדר ראייה חדשה בערעור, ככל שתתבצע הגשתה, ובא כוח המשיבה התנגד לכך בעת שהזגה).

9. באי כוח המערער מוסיף כי אין נשקי מהמעערר כל סיכון לשלום הציבור, להימלטות ולשבוש וכי יש לבקר את זכותו לחירות. את עמדתם תמכו באי כוח המערער בשורה של הפניות לפסיקת בית המשפט העליון. לצד טענות אלה צינו באי כוח המערער קושי לוגיסטי שפגע במעערר והוא כי בשל שהותו במאסר לא יוכל לסייע בידי רואה החשבון שמנוה לגבש את ממצאיו ומסקנותיו.

10. המשיבה מתנגדת לבקשתה. עמדתה היא כי לא מתקיימים התנאים לעיקוב ביצוע עוניינו של המערער אינו בכלל בוגדר אותן "যোগ্য মাধ্যম", בהם קיימת הצדקה לסתות מהכלל ולעכב את ביצוע עונש המאסר. לדידה של המשיבה חומרת העבירות בנסיבות זה היא חריגה, שכן עולה דפוס של התנהגות פלילי, הכול ניהול עסק של מכירה וקנייה של מוניות, שעליו המערער דיווח, כאשר במקביל הוא מעלים פעילות עסק אחר, עיקרי, של השכרת המוניות, תוך שאות הוצאות העסק ה"נעלם" הוא מנכה במסגרת העסק המדוח. המשיבה מפנה גם לכך שמדובר בתקופה מאסר ארוכה וכן אין חשש כי תחילת ריצוי העונש תיתיר את הערעור.

11. נזכר נוספת בטענות המשיבה הוא כי הערעור מופנה כלפי חומרת גזר הדין, שכן המערער הודה בעיקר העבודות שבכתב האישום והמחלוקת מוקדמת בהיקף העלמת הנסיבות. אף אם טענות המערער התקבלנה, והמשיבה

סבירה כי אין סיכוי רב לכך, הרי שמדובר בהפחטה מסוימת מגזר הדין אך בוודאי לא קיימת סבירות לכך שעונש המאסר יבוטל כליל.

.12. המשיבה מפנה בסיום טענותיה גם בדרך התנהלות המערער במהלך ניהול ההליך בבית משפט כאמור, להפרות של תנאי השחרור שנקבעו, ולהרשעתו בגין עבירה של הפרת הוראה חוקית - שבגינה הורשע במסגרת כתוב האישום המתוקן. לטעantha שלא ניתן ליתן אמון במעערער במהלך ניהול המשפט שם עדשה לו חזקת החפות בוודאי שאין לתמת בו אמון לאחר הרשותו.

.13. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים הגעתו לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידוחות. ראשית לכל, ב Hint טענות המערער מלמדת כי המחלוקת המרכזית מוקדשת בשאלת גובה הסכום שיש ליחס לו את העלמתו ולא בשאלת האם העלים הכנסות ודיווחים כזובים. אף אם יצא מנקודת הנחה, ואני קבע כל עדשה בשאלת זו, כי אכן הסכומים שבהם נקבע בית משפט קמא אינם מדויקים, הרי שאין חולק כי המערער עבר עבירות חמורות גם אם היקפן הכספי נמוך יותר והסיכוי שעונש המאסר שהוטל עליו יבוטל כמעט מראה רחוק. מכאן שאין מדובר למי שעטיד לסיים את רצויו עונשו עד לדין בערעור או מי שיש סיכוי סביר לכך שעונש המאסר יבוטל וימצא כי נשא בחלקו לשואו, אלא במילצפיו, כך או כך, לעונש מאסר. הוסף לכך שקצב שמיות הערעוורים בבית משפט זה הוא מהיר כך שהדעת נתנתה שהדין בערעוורו של המערער יקבע ויסתיים תוך חודשים ספורים.

.14. כפי שנקבע בע"פ 111/99 ארנולד שורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000):

"בצד הכלל - ביצוע מיידי של עונש המאסר - הכרה הפסיקה ביצוע מהכלל המתקיים באותו נסיבות "מיוחדות" או "যিচאות מגדר הרגיל" שבהן יהיה מוצדק לעכב את ביצוע עונש המאסר על-אף השיקולים שפורטו בפסקה הקודמת. נסיבות אלה, על דרך התמצות, הן: כאשר ההרשעה היא בעבירה שאינה חמורה או שנסיבות ביצועה אינן חמורות; כאשר תקופת המאסר אשר הושתה על הנידון היא קצרה ביחס לפרקי הזמן שבו צפוי הערעור להתברר, ורקם חשש כי עד להכרעה בערעור ירצה הנידון את כל עונשו או חלק ניכר ממנו; כאשר קיימים סיכויי בולט כי המערער יזכה בערעוור בשל עיונות הנזכר לעין על פני הפסק." (שם, עמ' 261).

.15. וכן ראו לאחרונה:

"כידוע, הנחת היסוד במסגרת דין בבקשתה לעיכוב ביצוע עונש מאסר, הינה כי קיימים אינטראס ציבורי בcourt שערערין מורשע יחול בריצויו עונשו לאלתור, ואין בהגשת ערעור כדי להצדיק, מניה וביה, את עיכוב ביצוע העונש... לצד זאת, בהתאם להלכת **שורץ**, יתכונו מקרים חריגים, בהם קיימת הצדקה להוראות על עיכוב ביצוע העונש, חרף האינטראס הציבורי האמור. בגדדי מקרים אלו, יש ליתן את הדעת למספר שיקולים, והם: חומרת העבירות בהן הורשע המבוקש ונסיבות ביצוען; משך תקופת המאסר שהושתה על המבוקש; טיב ערעונו של המבוקש וסיכוייו להתקבל; עברו הפלילי של המבוקש; ונסיבותו האישיות..."

(ע"פ 9833 אוריאן טלר נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (10.1.2017)).

16. במקורה שלפני לא מתקיים אף לא אחד מהטעמים המצדיקים עיכוב ביצוע. על פני הדברים מדובר במסכת עבירות חמורה יחסית שבנה נוהלה לכואורה ולפי קבועות הכרעת הדין מעוררת מסועפת של העלמת הכנסות, דיווח כוזב על הוצאות בהיקפים עצומים ובהחכום; משך תקופת המאסר שהושתה על המערער היא ממושכת יחסית ואין חשש כי בפרק הזמן שבו נשמעים ערעורים בבית משפט זה (כמספר חודשים) הוא יסימן לשאת את עונשו; ערעורו של המערער על רקע ההסדר הדיני אינו מופנה כלפי עצמו הרשותו במשעים שתוארו אלא מוקד בהיקף הסכומים ובמידת מעורבותו. אף אם יתקבל הערעור בשני היבטים אלה הסיכוי שעונש המאסר יבוטל כמעט או יקוצר לכדי נשיאתו בעבודות שירות איןנו נראה גבוה, והתנהלוותו במהלך ניהול ההליך בבית משפט כאמור היא אינה תומכת בבקשתה. מקובלת עלי אפוא עמדת המשיבה מטעה.

17. שאלתי את הבקשה, ככל שהיא נשענת על הרצון לסייע למערער בגיבוש הטיעון לקרהת הערעור, ואולם לא מצאתי כי יש בשיקול זה כדי לשנות את נקודת האיזון. מطبع הדברים הכתנת הערעור אינה נecessaria בהכרח לסייע והטיעון אמר להישען על מה שהוצע ונטען לפני הערכאה המבררת. ספק אם מהלך של ניהול התיק מחודש בערכאה הערעור תוך הגשת חוות דעת כאלה ואחרות אפשרי, והדעת נותנת כי המוטב שבפניו ידון ההליך "ידרש לכך ואולם מכאן ועד לעיכוב ביצוע עונש המאסר עד להכרעה בערעור המרחיק רב. מכל מקום בית משפט כאמור קבע פרק זמן סביר להתארגנות זהה אף הוארך בהסכמה המשיבה.

18. הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המערער - נדחית. המערער יתייצב לנשיאות עונשו במועד שנקבע על ידי בית משפט כאמור.

ניתנה היום, י"ג בטבת תשע"ז, 11 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.

המציאות תשלח החלטה לבאי כוח הצדדים (באישורם).

ארנון דראל, שופט